

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/39/2016
Identifikačné číslo spisu:	5814010321
Dátum vydania rozhodnutia:	15.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Krajčovič
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5814010321.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. júna 2016 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému O. L. pre zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného O. L. proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo dňa 3. februára 2016, sp. zn. 2To/95/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného O. L. sa odmieta.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo zo dňa 29. septembra 2015, sp. zn. 6T/155/2014, bol obvinený O. L. uznaný vinným zo zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 22. novembra 2013 v čase okolo 00.30 hod. v priestoroch čakárne pred príjmovou chirurgickou ambulanciou v Hornooravskej nemocnici s poliklinikou v Trstenej povedal Mgr. V. J., nar. X. W. XXXX, že ak bude proti nemu svedčiť, tak ho zabije a následne na to povedal X. Z., nar. X. X. XXXX, R. Z., nar. XX. I. XXXX a G. Z., nar. XX. V. XXXX, že ak budú voči nemu svedčiť, tak ich čaká to isté, že ich pozabíja.

Za to mu bol podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) roky nepodmienečne, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Uznesením Krajského súdu v Žiline zo dňa 3. februára 2016, sp. zn. 2To/95/2015, bolo odvolanie obvineného O. L. proti prvostupňovému rozsudku zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Obvinený O. L. podal prostredníctvom obhajcu Mgr. Tomáša Baláža proti tomuto uzneseniu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c/, g/, i/ Tr. por.

Dovolanie odôvodnil nasledovne:

V úvode popisoval skutkový dej, ktorý konfrontoval s výpoveďami poškodených, pri ktorých sa snažil poukazovať na ich odlišnosti.

K § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. uviedol, že:

Odvolací súd zásadným spôsobom porušil právo na obhajobu, keď úplne ignoroval dôkazy v prospech obvineného, tieto považoval za druhoradé a nevykonával ich vo vzájomných súvislostiach. Prvostupňový aj odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uvádza, že výpovede „druhej skupiny svedkov“ (svedčiacich v prospech obrany obžalovaného) vyzneli jednoznačne ako tendenčné. Odsúdenému nie je zrejmé, prečo súdy viaceré osoby, ktoré vypovedali samostatne a po poučení o tom, ako majú vypovedať a po prisaha, zhrnul do jednej skupiny označenej ako „druhá skupina“ indikujúci ich menejcennosť. Rovnako súd len skonštatoval, že ich výpovede považuje za tendenčné, už však bez konkretizácie, z akého dôvodu dospel k uvedenému záveru, čím je v tomto rozsahu rozhodnutie nepreskúmateľné.

Výtkol krajskému súdu, že sa spoločne s prvostupňovým súdom neoboznámili s listom svedka Y. Z., ktorý závažným spôsobom spochybnil priebeh skutku tak, ako ho opisovali údajní poškodení.

V ďalšom sa opätovne zaoberal rozborom výpovedí svedkov - poškodených.

Z uvedeného vyvodil porušenie práv na obhajobu, tak ako je odvodená z článku 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky:

právo osobnej obhajoby,
právo obvineného, resp. obžalovaného požadovať od všetkých orgánov činných v trestnom konaní, aby boli vyjasnené i všetky okolnosti, svedčiace v jeho prospech,
právo obvineného, resp. obžalovaného zvoliť si obhajcu, ktorý má právo byť prítomný na všetkých vyšetrovacích úkonoch.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por. uviedol, že:

Nebol vykonaný dôkaz - prečítanie rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/80/2014, ani prečítanie podstatného obsahu spisu 6T/80/2014, a preto akýkoľvek odkaz na predmetné rozhodnutie v rozsudku je nezákonné.

Ďalej napadol zákonnosť obrazovo-zvukového záznamu na CD nosiči z baru Stará krčma, nakoľko nie je originálny a CD nosič obsahuje len záznam z mobilného zariadenia.

K § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. uviedol, že:

Svedkovia - poškodení sa s obžalovaným po skutku naďalej stretávali, bez toho, že by mali pociťovať pretrvávajúci strach, a je tak sporná aj samotná intenzita obavy aj v prípade, ak by sa mal skutok udiť, nech už akýmkoľvek zo 4 spôsobov, ako ich opisovali svedkovia - poškodení. V konaní nebol preukázaný závažnejší spôsob konania odsúdeného a ani taká intenzita konania, ktorá by napĺňala skutkovú podstatu trestného činu vydierania a nie len priestupku proti občianskemu spolunažívaniu aj v prípade, ak by skutočne došlo ku skutku.

Prokurátor sa k dovolaniu vyjadril takto:

Prvostupňový ako aj druhostupňový súd sa riadne vysporiadal so skutkovými a právnymi námietkami obvineného O. L. a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku. Vina obvineného bola riadne dokázaná na základe dôkazov vykonaných v súlade s Trestným poriadkom. Prvostupňový súd postupoval pri

hodnotení dôkazov dôsledne podľa § 2 ods. 12 Tr. por., teda hodnotil ich na základe vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo, aj v ich súhrne a dospel k logicky odôvodneným skutkovým zisteniam. Skutočnosť, že obvinený O. L. sa nestotožňuje so skutkovými a právnymi názormi súdu prvého stupňa, ktoré boli potvrdené aj odvolacím súdom, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených súdom. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v odvolacom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument uvedený v odvolaní, ale iba na tie námietky alebo argumenty, ktoré majú rozhodujúci význam a zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami, predstavami a právnymi názormi. Súd neporušil žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojil ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadil jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Poukázal tiež na charakter dovolania, ktorý nie je ďalším riadnym opravným prostriedkom a nezistiac dôvody dovolania uvedené obvineným navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného O. L. podľa § 392 ods. 1 Tr. por. zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1, ods. 2 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.), že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti dovolania (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a obvinený pred podaním dovolania využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok (§ 372 ods. 1 Tr. por.)

Súčasne ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por., lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/, g/ a i/ Tr. por.

Podľa týchto ustanovení dovolanie možno podať, ak

c/ zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu,

g/ rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom,

i/ rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť.

K písm. c/ dovolací súd zásadne uvádza:

Za porušenie práva na obhajobu v zmysle § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. možno považovať predovšetkým postup orgánov činných v trestnom konaní alebo súdu, ktorý by viedol k ukráteniu obvineného v jeho práve na obhajobu zásadným spôsobom, teda takým, ktorý by mal podstatný vplyv na rozhodnutie súdu.

Išlo by najmä o prípady, kedy by obvinený nemal obhajcu, hoci by ho podľa zákona mal mať, ak by obhajca nemohol riadne uplatniť svoje práva, pretože by nebol upovedomený o čase vykonávania úkonov, nemohol by navrhovať dôkazy, alebo také návrhy by ostali bez odozvy, aby na ne príslušný orgán reagoval a rozhodol o nich a podobne. Obsah a rozsah vlastnej úvahy orgánu činného v trestnom konaní alebo súdu o voľbe použitých dôkazných prostriedkov pri plnení povinnosti podľa § 2 ods. 10 Tr. por., resp. pri uplatnení oprávnenia podľa § 2 ods. 11 Tr. por. rozhodne nepatrí medzi porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom.

K písm. g/ dovolací súd uvádza, že z preskúmaného spisu nebolo zistené, aby súd prvého stupňa,

resp. vyšetrovateľ vykonal ktorýkoľvek dôkaz nezákonným spôsobom. Týka sa to aj dôkazu o prečítaní rozsudku Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/80/2014, o ktorom aj obvinený v odvolaní na č. l. 290 spisu konštatuje, že bol prečítaný, ale v dovolaní tvrdí opak. K tomu je potrebné doplniť, že podľa § 371 ods. 4, veta prvá Tr. por. dôvody podľa odseku 1 písm. a/ až g/ nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti. Týmto tvrdením obvineného sa preto dovolací súd ďalej nezaoberal.

Zo spisu Okresného súdu Námestovo sp. zn. 6T/155/2014 na č. l. 266 jednoznačne vyplýva, že obhajca ani obvinený po skončení dokazovania na hlavnom pojednávaní návrhy na doplnenie dokazovania nemali. To sa týka aj dôkazu prehratím CD nosiča na č. l. 30. Tento nosič bol len podkladom pre vykonanie svedeckých výpovedí poškodených a nepotvrzoval alebo nevyvracal spáchanie skutku uvedeného v prvostupňovom rozsudku.

CD nosič na č. l. 30 nebol vykonaný a jeho vykonanie na záver hlavného pojednávania obvinený ani jeho obhajca nežiadal.

Rovnako z podaného odvolania a jeho doplnenia na č. l. 269 a nasl. a 281 a nasl. nevyplyva, aby obhajoba žiadala o vykonanie dôkazu prečítaním listu svedka Z..

Dovolací súd dopĺňa, že nevykonanie dôkazu alebo odmietnutie vykonať konkrétny dôkaz ešte nezakladá uvedený dovolací dôvod, ak o ňom v konaní pred súdom bolo rozhodnuté, že sa nevykoná. V prerokúvanej veci sa tak stalo na hlavnom pojednávaní, o čom svedčí už uvedená zápisnica z hlavného pojednávania na č. l. 266, keď po otázke predsedníčky senátu, či sú návrhy na doplnenie dokazovania, odpovedali všetky zúčastnené strany v konaní, že návrhy nemajú.

K písm. i/ dovolací súd uvádza, že skutok formulovaný v odsudzujúcom prvostupňovom rozsudku bol správne právne kvalifikovaný ako zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák.

So zreteľom na dovolací dôvod uvedený v písm. i/ § 371 ods. 1 Tr. por. hodnotenie dôkazov, skúmanie skutkového stavu, rozsah vykonaného dokazovania neprislúcha dovolaciemu súdu. Dovolanie nie je riadny opravný prostriedok, ktorý by slúžil na preskúmavanie trestnej veci ako takej v rozsahu odvolania. Z toho dôvodu dôvody dovolania, ktoré sa týkajú nevykonania dôkazov v rozsahu predstáv obvineného, ak o návrhoch na vykonanie dôkazov bolo rozhodnuté zákonným spôsobom, ako v prerokúvanom prípade, dôvody týkajúce sa hodnotenia dôkazov i skutkové hodnotenia predkladané obvineným vrátane jeho tvrdení, že sa skutok uvedený v obžalobe nestal, sú skutkovými zisteniami, ktoré v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ veta za bodkočiarkou Tr. por. - správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť, nezakladajú žiaden dovolací dôvod. Dovolací súd sa stotožnil so závermi Okresného súdu Námestovo i Krajského súdu v Žiline, že skutok, tak ako bol uvedený v obžalobe, je možné kvalifikovať ako trestný čin vydierania podľa § 189 ods. 1, 2 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na ustanovenie § 138 písm. j/ Tr. zák.

Dovolací súd dopĺňa, že aplikácia § 10 ods. 2 Tr. zák. pri zločine nie je možná, len pri prečine.

Z týchto dôvodov dovolací súd odmietol dovolanie obvineného O. L..

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.